

«Η βία στην οικογένεια φέρνει βία στην κοινωνία. Γι'αυτό η βία στην οικογένεια δεν αποτελεί προσωπική ή οικογενειακή υπόθεση, αλλά κοινωνικό πρόβλημα που αφορά όλους μας».

Love
SHOULDN'T
HURT

(ΣΠΑΒΟ - Σύνδεσμος για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Βίας στην Οικογένεια)

OMEGA

R

OMEGA
NEWS

OMEGA
NEWS

20:53

«Μένουμε σπίτι, μένουμε ασφαλείς; Οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος»

Ένα νόμισμα η ζωή, με δύο όψεις. Τα απαγορευτικά μέτρα κυκλοφορίας που επιβλήθηκαν από τις κυβερνήσεις τη χρονική περίοδο 2020-21 σε μια προσπάθεια αναχαίτισης της πανδημίας, διανθισμένα με το μότο «μένουμε σπίτι, μένουμε ασφαλείς», ήταν για πολλά νοικοκυριά μια χρυσή ευκαιρία για να έρθουν τα μέλη πιο κοντά, να αναπληρώσουν τον χαμένο χρόνο, να συστηθούν από την αρχή, να δεθούν περισσότερο ως οικογένεια. Να αναθερμάνουν σχέσεις και να καλύψουν κενά που πιθανόν να είχαν δημιουργηθεί λόγω πίεσης χρόνου ή τρελών ρυθμών ζωής. Αυτή ήταν η μία όψη του νομίσματος, η φωτεινή θα λέγαμε πλευρά...

Δυστυχώς, η πίσω όψη του νομίσματος
έκρυβε σκιές, καθώς το φως ταξιδεύει
πάντοτε ευθύγραμμα. Η σκοτεινή πλευρά
του εγκλεισμού έφερε το ανάγλυφο της
ενδοοικογενειακής βίας, που τις ημέρες της
καραντίνας είχε αυξηθεί δραματικά με
θύματα κυρίως γυναίκες, αλλά και παιδιά.

Οι ειδικοί είχαν κρούσει τον κώδωνα του
κινδύνου, δυστυχώς δικαίως, καθώς τα
θύματα ενδοοικογενειακής βίας συνεχίζουν
να αυξάνονται ακόμη και μετά τη λήξη των
καραντίνων, με αποκορύφωμα την
αλυσίδα γυναικοκτονιών τους τελευταίους
μήνες.

Ως βία ορίζεται «**κάθε συμπεριφορά μέσω της οποίας το πιο δυνατό μέλος της οικογένειας χρησιμοποιεί επιβολή** (σωματική, λεκτική, συναισθηματική, κοινωνική, οικονομική ή σεξουαλική) **πάνω στον πιο αδύνατο ή τον παραμελεί ή τον καταπιέζει, δείχνοντάς του έλλειψη σεβασμού και εκμεταλλευόμενος τη θέση του ως δικαιολογία για να κακομεταχειρίζεται πιο αδύναμα άτομα** (είτε σκόπιμα είτε όχι)».

Η βία περιλαμβάνει:

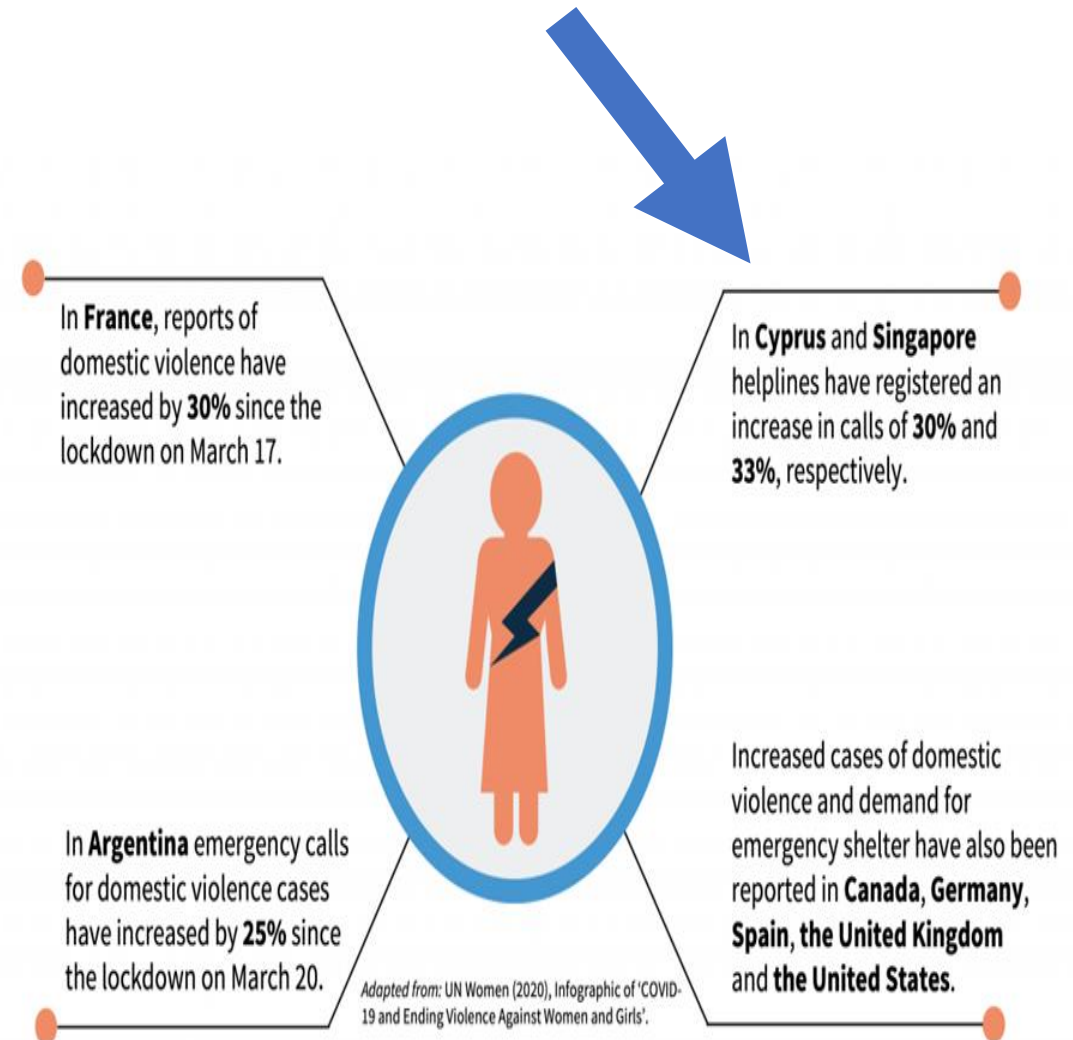
- σεξουαλική παρενόχληση
- παραμέληση
- σωματική κακοποίηση
- ψυχολογική, λεκτική, συναισθηματική ή οικονομική κακοποίηση
- υπερπροστασία

Οι συνέπειες τέτοιας συμπεριφοράς πάνω στα θύματα μπορούν να είναι βραχυπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες και να κυμαίνονται από ελαφρές μέχρι πολύ σοβαρές, στιγματίζοντας ακόμη και τη μελλοντική εξέλιξη του ατόμου ως ψυχοσωματικής και κοινωνικής οντότητας.

Η βία και η κακοποίηση στην οικογένεια προφανώς δεν είναι νέο trend. Είναι ένα φαινόμενο που υπήρχε πάντα, με τη μεγάλη πλειοψηφία των θυμάτων να είναι γυναίκες, ενώ οι περισσότεροι δράστες είναι άντρες. Παρόλ' αυτά, οι σαφώς αυξημένες καταγγελίες των τελευταίων δυο χρόνων προβληματίζουν για τον καταλυτικό ρόλο που έπαιξαν οι **καραντίνες** στην όξυνση του προβλήματος, καθώς το σύστημα καταγραφής κλήσεων της Γραμμής Βοήθειας 1440 παρατήρησε **αύξηση** της τάξης του **30% μόνο στις πρώτες μόλις μέρες** της πρώτης καραντίνας, ενώ πιστεύεται ότι στην πραγματικότητα τα περιστατικά είναι **πολύ περισσότερα** από αυτά που αναφέρονται ή καταγράφονται.

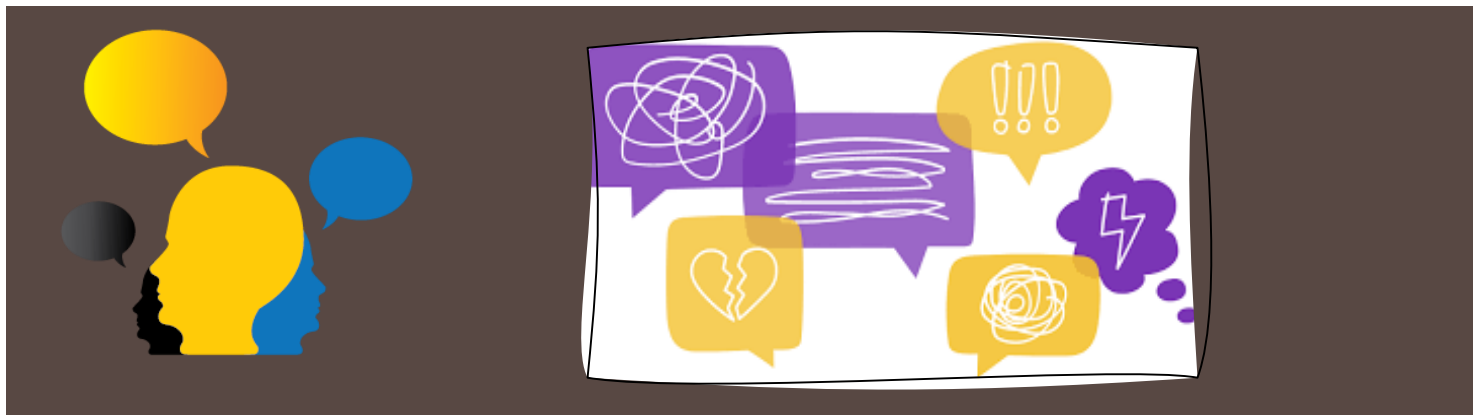

Ο **κατ' οίκον περιορισμός**, ως μέτρο πρόληψης αλλά και αντιμετώπισης της εξάπλωσης του νέου κορονοϊού, φαίνεται να αποτέλεσε ταυτόχρονα εργαλείο στα χέρια των δραστών για αύξηση της συχνότητας, της έντασης και της επικινδυνότητας της βίας, κυρίως κατά των γυναικών και των παιδιών. Το **κλείσιμο των σχολείων** τέντωσε περαιτέρω τα νεύρα σε διπλό ταμπλό, καθώς ανάγκασε μεγάλο αριθμό γυναικών να παραμείνουν στο σπίτι για τη φροντίδα των παιδιών τους, ενισχύοντας ακόμη περισσότερο την **κοινωνική τους απομόνωση**, με τις ελλείψεις θέσεων εργασίας λόγω της πανδημίας να αυξάνουν το **οικονομικό άγχος** και να δυσκολεύουν την απαγκίστρωσή τους από τους εκφοβιστές τους.

Τα **παιδιά** θυματοποιήθηκαν ακόμη περισσότερο, τόσο λόγω των τεντωμένων νεύρων των γονέων ή κηδεμόνων τους, όσο και λόγω της κατάθλιψης που προκαλεί σε αυτές τις ηλικίες η **απουσία κοινωνικοποίησης**. Ορισμένα βρέθηκαν και επικίνδυνα εκτεθειμένα σε επεισόδια ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον παρέμεναν και εκείνα περιορισμένα στο σπίτι με τον κακοποιητικό γονέα ή κηδεμόνα τους, με τη σωματική και ψυχική τους υγεία να τίθεται σε κίνδυνο.

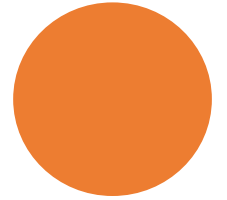
Για να χειριστεί τα αυξημένα περιστατικά, ο Σύνδεσμος για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Βίας στην Οικογένεια (ΣΠΑΒΟ) δημιούργησε τα τελευταία **δύο χρόνια δύο νέες γραμμές**, για **sms και live chat**. Δυστυχώς, οι καταγγελίες και οι γραμμές συνεχίζουν να κτυπούν κόκκινο ακόμη και τώρα, μετά την άρση των καραντίνων, με την αύξηση σε περιστατικά να παραμένει στο **33%**, με σύνολο **2,854** περιστατικών έμφυλης και συντροφικής βίας να έχουν καταγραφεί εντός του 2021 και **8** περίπου **περιστατικά** να σημειώνονται **ημερισίως** κατά το 2022.

Η ομάδα «Ευ ζην» του Γυμνασίου Ιωνά και Κολοκάση επέλεξε φέτος να μελετήσει σε ποιο βαθμό οι καραντίνες επηρέασαν την ενδοοικογενειακή βία και άρα και το «ευ ζην» των Κύπριων πολιτών, θέτοντας ως προβληματισμό τον τίτλο **«Μένουμε σπίτι, μένουμε ασφαλείς; Οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος»**. Σε ποιο βαθμό επηρέασαν οι καραντίνες το Εύ ζην των Κύπριων πολιτών στον τομέα της ενδοοικογενειακής βίας;

Η ομάδα Ευ ζην ετοίμασε ένα **ψηφιακό ερωτηματολόγιο** που απαντήθηκε **από εσάς**, τους/τις συμμαθητές/τριές τους, σε σχολικό χρόνο. Οι στόχοι ήταν, ανάμεσα σε άλλα:

- να σχηματιστεί το ακαδημαϊκό και κοινωνικό **προφίλ** του σχολείου μας
- να καταγραφούν οι γνώσεις που αφορούν τις έννοιες **θύτης-θύμα** ή τις **διάφορες μορφές βίας**
- να ανακαλύψουμε σε ποιόν βαθμό τα θύματα **επικοινωνούν το πρόβλημα** σε φορείς που μπορούν να τους βοηθήσουν
- να υπολογιστούν τα **ποσοστά** των οικογενειών μέσα στις οποίες ασκείται βία
- να αποφασίσουμε σε ποιον βαθμό τα ποσοστά αύξησης ενδοοικογενειακής βίας στο σχολείο μας **συμφωνούν** με τις **αυξήσεις** που έχουν παρατηρηθεί σε παγκόσμιο επίπεδο **λόγω καραντίνας**

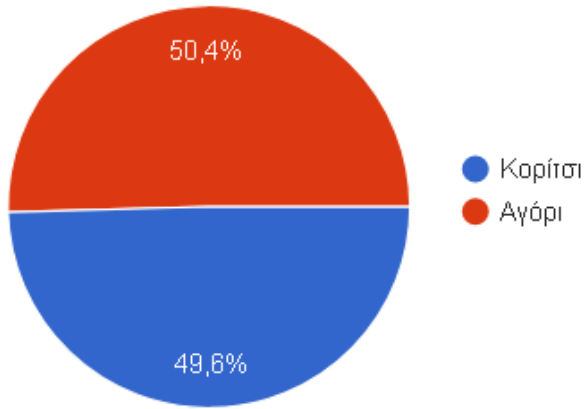

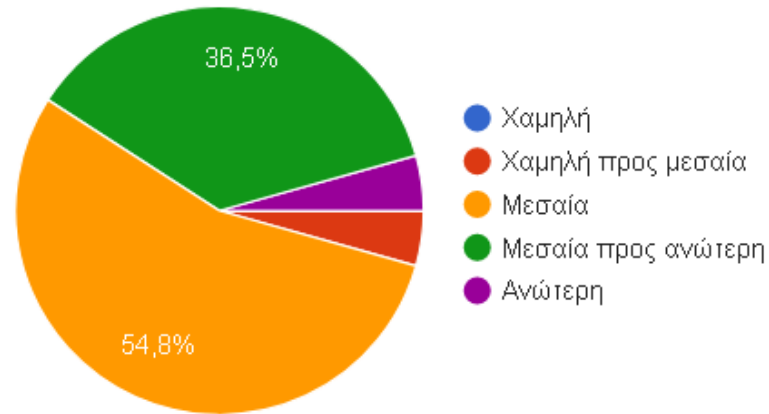
Λάβαμε συνολικά 115 απαντήσεις. Ευχαριστούμε τόσο εσάς, όσο και τους/τις καθηγητές/τριες πληροφορικής που προώθησαν το ψηφιακό μας ερωτηματολόγιο!

Ποιά ήταν τα αποτελέσματα των απαντήσεών σας και ποια συμπεράσματα προκύπτουν;

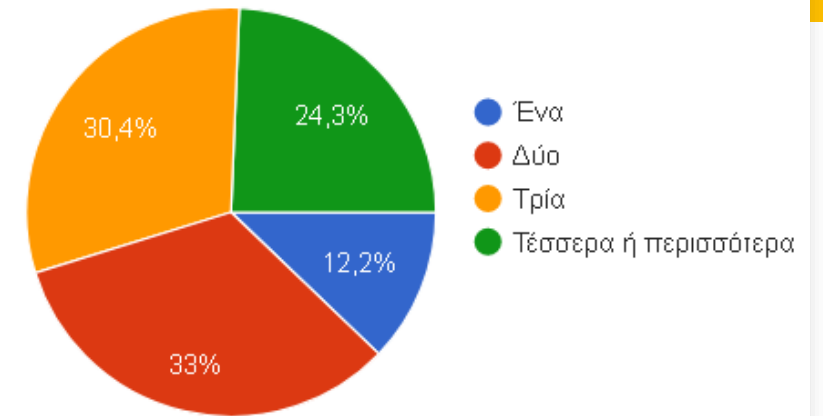
Το φύλο σας

Οικονομική κατάσταση οικογένειας

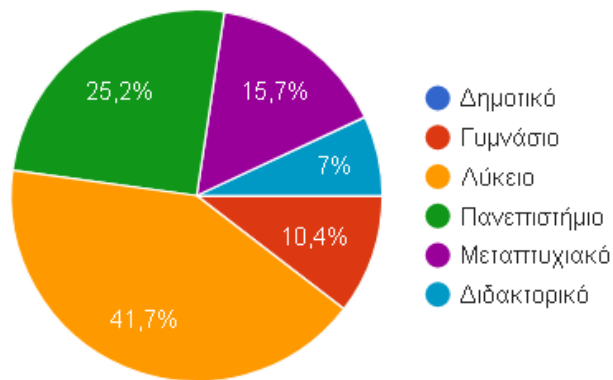
Αριθμός παιδιών στην οικογένεια

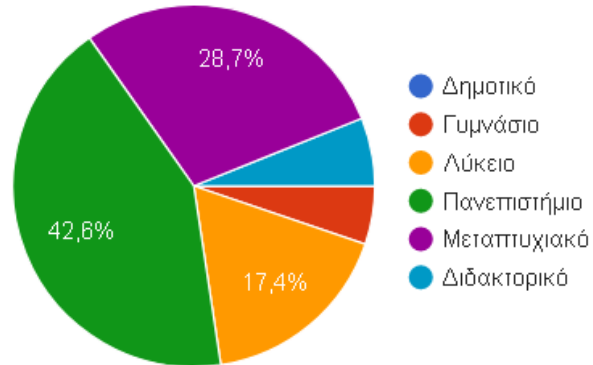
- Οι περισσότερες απαντήσεις (51%) δόθηκαν από **δευτεραίους** → σας ενδιαφέρουν άμεσα!
- Φυλετικά τα ερωτηματολόγια που απαντήθηκαν ήταν ισότιμα (50-50%), → η εικόνα που σχηματίστηκε μπορεί να θεωρηθεί **φυλετικά αντικειμενική**
- Η πλειοψηφία των μαθητών/τριών μας (63.4%) ανήκει σε 4μελείς ή 5μελείς οικογένειες, με ένα 24.3% να είναι παιδιά πολύτεκνων οικογενειών → αρκετά μεγάλο και άρα αξιόπιστο δείγμα
- Η πλειοψηφία των μαθητών/τριών μας (91.3%) δεν αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα, αφού δηλώνει να βρίσκεται μεταξύ μεσαίας και ανώτερης οικονομικής κατάστασης → η σχετική οικονομική ευχέρεια ίσως λειτουργεί θετικά, μειώνοντας τις εντάσεις στην οικογένεια

Σχολικό Προφίλ

Μορφωτικό επίπεδο του πατέρα/κηδεμόνα

Μορφωτικό επίπεδο της μητέρας/κηδεμόνα

Τι κατανοείτε με τον όρο «θύτης»:

Τι κατανοείτε με τον όρο «θύμα»:

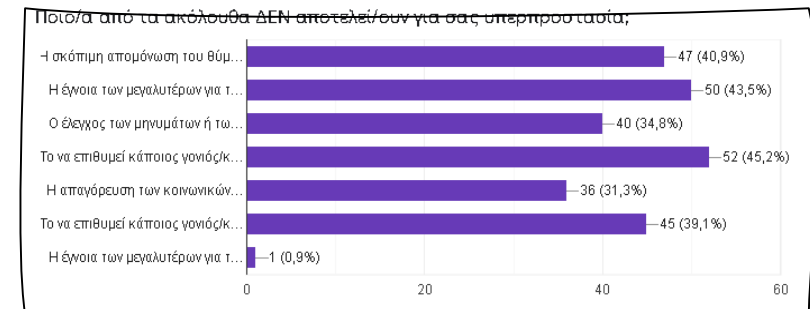
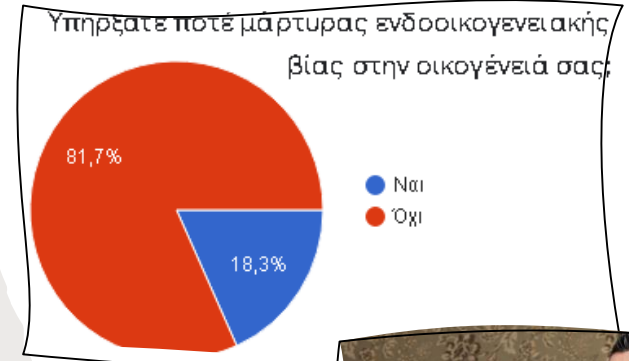

Σχολικό Προφίλ

- Στα περισσότερα νοικοκυριά **ο πιο μορφωμένος γονιός** φαίνεται να είναι **η μητέρα**, με ποσοστό 71.3% μεταλυκειακής μόρφωσης σε σχέση με το αντίστοιχο 40.9% για τους πατεράδες → το χαμηλότερο επίπεδο μόρφωσης ίσως ευθύνεται εν μέρει για τα υψηλότερα ποσοστά θυτών ανάμεσα στους πατεράδες σε σχέση με τις μητέρες
- Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών/τριών **αντιλαμβάνεται τη διαφορά** ανάμεσα στους όρους **θύμα και θύτης** → οι απαντήσεις μπορούν να θεωρηθούν ακριβείς

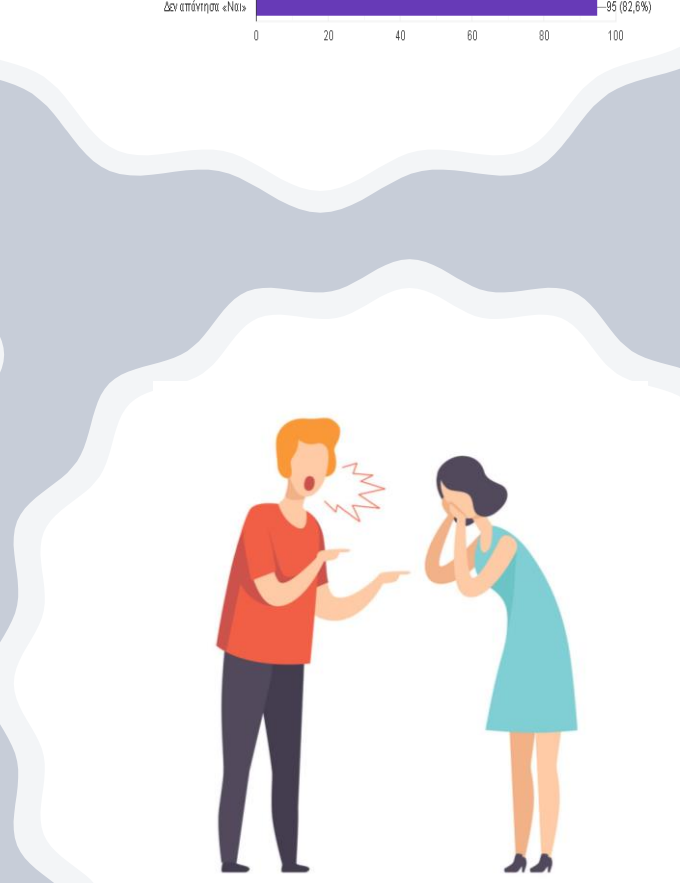
Τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τις απαντήσεις σας

Οι περισσότεροι/ες μαθητές/τριές μας (81.7%) δηλώνουν ότι **δεν βιώνουν ή τουλάχιστον δεν αισθάνονται να βιώνουν ενδοοικογενειακή βία**, σε οποιαδήποτε μορφή, το οποίο είναι ευχάριστο και και σκιαγραφεί υγιή, κατά την πλειοψηφία, οικογενειακά προφίλ. Ίσως έτσι εξηγείται και το πώς ένα 34% των παιδιών θεωρεί απόλυτα φυσιολογικό το να **ελέγχονται τα sms** τους από τους γονείς ή κηδεμόνες τους, ενώ το 40.9% αισθάνεται ότι το να τους **απομονώνουν σκόπιμα** από άτομα τα οποία αγαπούν, αλλά οι προστάτες τους δεν εγκρίνουν, **δεν** λειτουργεί ως μορφή υπερπροστασίας, αλλά είναι συμπεριφορές αναμενόμενες σε μια οικογένεια όπου οι γονείς ή κηδεμόνες «νοιιάζονται» για τα παιδιά τους. Στη συνείδηση αυτών των παιδιών, οι γονείς ή κηδεμόνες είναι φαινομενικά συνώνυμοι με έννοιες όπως «ασφάλεια», «προστασία», «φροντίδα», γι' αυτό και τα παιδιά είναι πρόθυμα να «απωλέσουν» ένα κομμάτι της προσωπικής τους επικοινωνίας ή κοινωνικοποίησης, προκειμένου να «γλυτώσουν» από το να «μπλέξουν» σε καταστάσεις που φοβούνται ότι μελλοντικά ίσως τους στοιχίσουν.

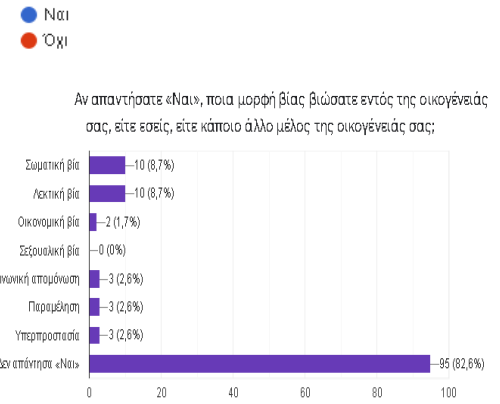
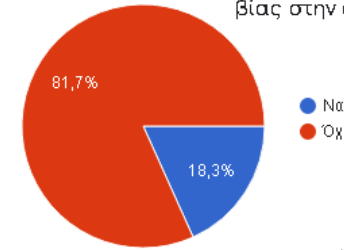

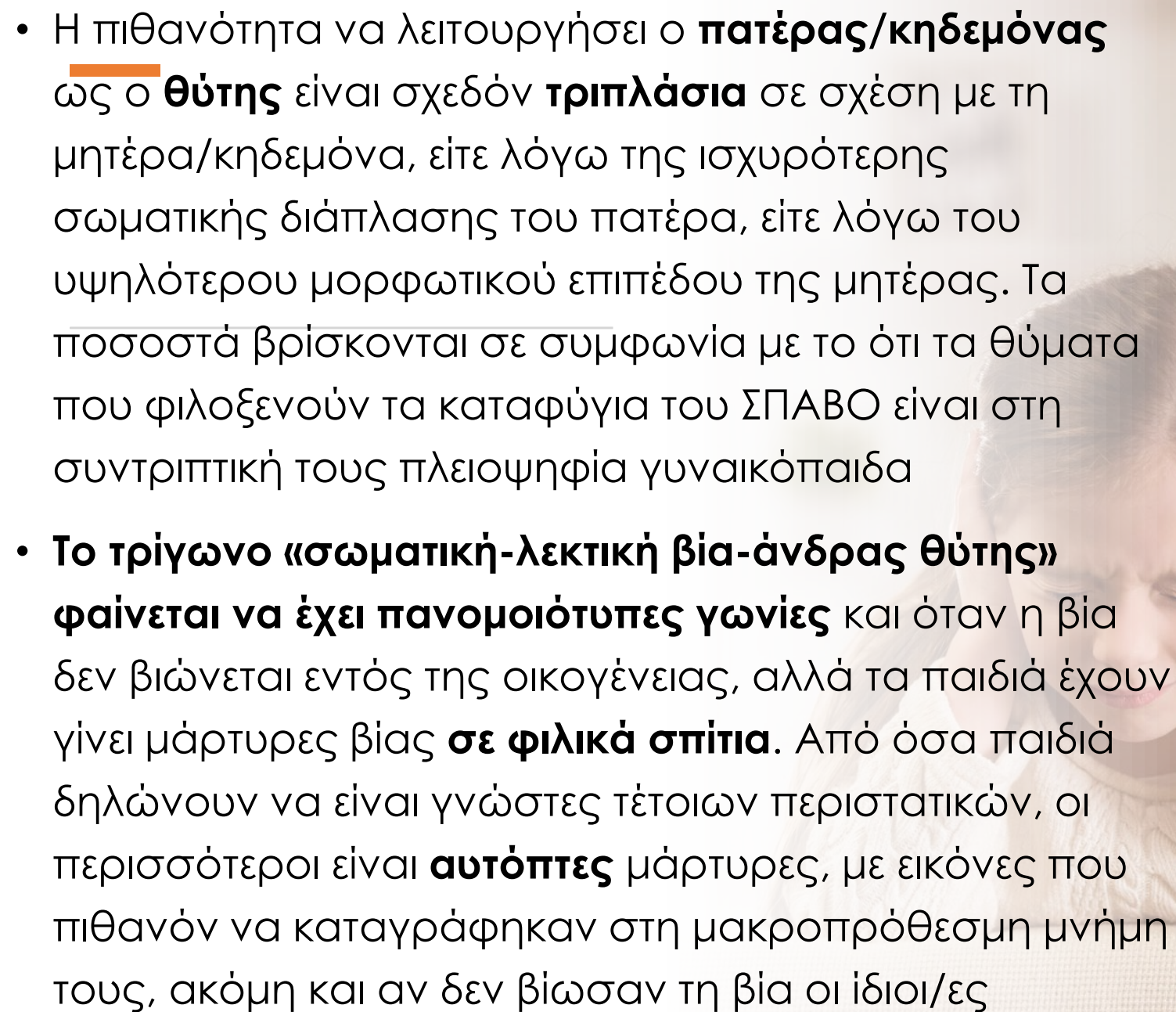
- Παρά το ότι τα παιδιά που βιώνουν ενδοοικογενειακή βία είναι η μειοψηφία του σχολείου μας, το ποσοστό (18.3%) δεν είναι δυστυχώς καθόλου ευκαταφρόνητο. Στα 115 παιδιά που απάντησαν το ερωτηματολόγιο, **21 συμμαθητές/τριές μας βιώνουν, ή αισθάνονται ότι βιώνουν, ενδοοικογενειακή βία.** Ο αριθμός είναι σίγουρα μεγαλύτερος, δεδομένου ότι το ερωτηματολόγιο δεν απαντήθηκε από όλα τα παιδιά του σχολείου

- Από τα παιδιά που βιώνουν ενδοοικογενειακή βία, ως οι επικρατέστερες μορφές βίας επιλέχθηκαν η **σωματική** και η **λεκτική**

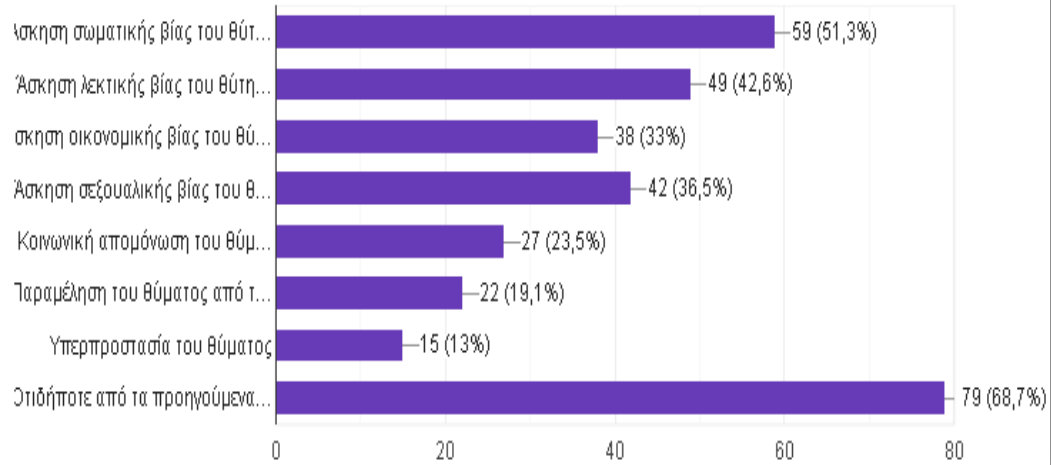

Υπήρξατε ποτέ μάρτυρας ενδοοικογενειακής βίας στην οικογένειά σας;

-
- Η πιθανότητα να λειτουργήσει ο **πατέρας/κηδεμόνας** ως ο **θύτης** είναι σχεδόν **τριπλάσια** σε σχέση με τη μητέρα/κηδεμόνα, είτε λόγω της ισχυρότερης σωματικής διάπλασης του πατέρα, είτε λόγω του υψηλότερου μορφωτικού επιπέδου της μητέρας. Τα ποσοστά βρίσκονται σε συμφωνία με το ότι τα θύματα που φιλοξενούν τα καταφύγια του ΣΠΑΒΟ είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία γυναικόπαιδα
 - Το τρίγωνο «σωματική-λεκτική βία-άνδρας θύτης» φαίνεται να έχει πανομοιότυπες γωνίες και όταν η βία δεν βιώνεται εντός της οικογένειας, αλλά τα παιδιά έχουν γίνει μάρτυρες βίας **σε φιλικά σπίτια**. Από όσα παιδιά δηλώνουν να είναι γνώστες τέτοιων περιστατικών, οι περισσότεροι είναι **αυτόπτες** μάρτυρες, με εικόνες που πιθανόν να καταγράφηκαν στη μακροπρόθεσμη μνήμη τους, ακόμη και αν δεν βίωσαν τη βία οι ίδιοι/ες

Τι κατανοείτε με τον όρο «ενδοοικογενειακή βία»;

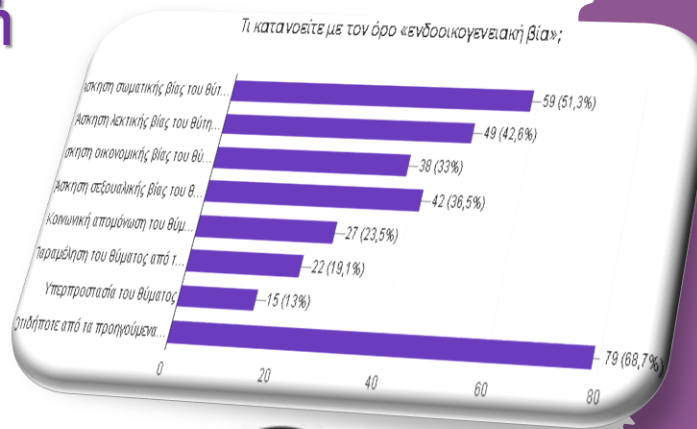

- Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών/τριών απάντησε με **ακρίβεια** στο τι θεωρούμε «**σωματική βία**», αυξάνοντας τη βαρύτητα των αποτελεσμάτων όσον αφορά το κομμάτι της άσκησης βίας στο σώμα και κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου

• Αξιοπρόσεκτο είναι ότι οι συγκεκριμένες δυο μορφές βίας, **σωματική και λεκτική**, απέσπασαν τα υψηλότερα ποσοστά και ανάμεσα στον **γενικό** μαθητικό πληθυσμό, ακόμη και αυτόν που **ΔΕΝ** βιώνει, ή δεν έχει γίνει μάρτυρας ενδοοικογενειακής βίας, όταν κλήθηκε να απαντήσει στο «τι κατανοεί με τον όρο «ενδοοικογενειακή βία». Οι συγκεκριμένες δυο μορφές φαίνεται να θεωρούνται από την πλειοψηφία ως **οι πιο επώδυνες ή επικίνδυνες** μορφές βίας σωματικά και ψυχολογικά

Η **υπερπροστασία / παραμέληση / κοινωνική απομόνωση** σκόραραν φαινομενικά τα **χαμηλότερα ποσοστά** και φαίνεται να θεωρούνται από τη μαθητική μας κοινότητα ως λιγότερο σοβαρές μορφές βίας. Παρ' αυτά, αξιοσημείωτο είναι ότι η μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών/τριών επέλεξε ως χαρακτηρισμό της ενδοοικογενειακής βίας το **«οτιδήποτε από τα προηγούμενα»**, άρα η μεγάλη πλειοψηφία φαίνεται να κατανοεί και ότι η βία έχει πολλά πρόσωπα και προσώπεια, με την υπερπροστασία/ παραμέληση/ κοινωνική απομόνωση να είναι ένα από αυτά. Αν λάβουμε υπόψη ότι ένα πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί αν πρώτα δεν το αποδεχτούμε, είναι πολύ σημαντικό ως μέτρο πρόληψης το ότι οι περισσότεροι μαθητές μας είναι γνώστες των διαφόρων μορφών βίας που υπάρχουν σε μια οικογένεια.

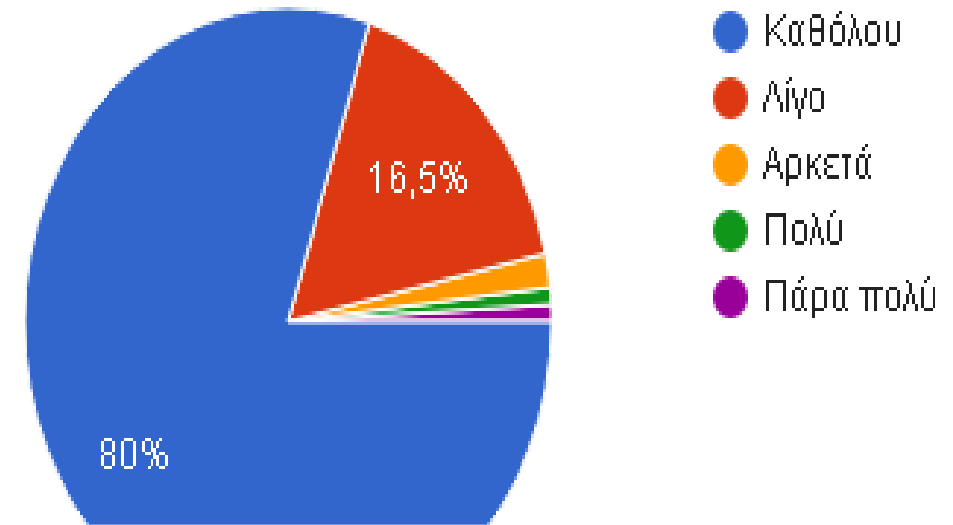

- Ένα **26.1% δεν** κατανοεί ότι «οι φωνές σε μια στιγμή έντασης» **δεν** είναι επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά και άρα **ΔΕΝ** μπορεί να θεωρηθεί **λεκτική βία**, φαίνεται όμως ότι οι στιγμές έκρηξης, ακόμη κι αν είναι σπάνιες, αν είναι πολύ έντονες, **αφήνουν τραύματα** στις ψυχές, αρκετές φορές τόσο βαθιά, ώστε τα παιδιά να αισθάνονται ότι βιώνουν βία, ακόμη και αν αυτή δεν υφίσταται
- Ένα **48.7% δεν** κατανοεί ότι το να στερούμαστε αγαθά που δεν έχουμε άμεση ανάγκη λόγω οικονομικής δυσκολίας **ΔΕΝ** είναι μορφή **οικονομικής βίας**, αλλά ανάγκη επιβίωσης. Ίσως το τόσο ψηλό ποσοστό να αντικατοπτρίζει την καταναλωτική κοινωνία στην οποία μεγαλώσαμε, ίσως όμως και πολλά παιδιά να συνδέουν την έλλειψη αγαθών με τη μειωμένη δυνατότητα απεξάρτησης ή κοινωνικοποίησης, τα οποία να αισθάνονται ότι τους πνίγουν ψυχολογικά

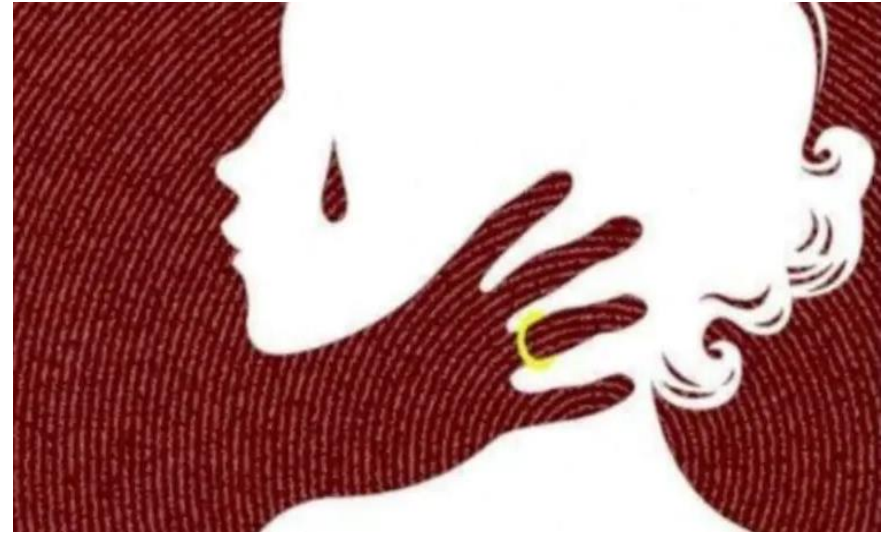
Δυστυχώς, ένα **5.2%** θεωρεί τις εκρήξεις σε μια οικογένεια ως κάτι το **φυσιολογικό και αναμενόμενο** όταν κάποιος μέλος είναι θυμωμένο, ενώ **20%**, ποσοστό αρνητικά ψηλό, πιστεύει (είτε σε μικρό είτε σε μεγάλο βαθμό) **ότι η βία είναι λύση στα προβλήματα** που αντιμετωπίζει μια οικογένεια. Τα ποσοστά είναι λυπηρά και αφήνουν αιχμές ότι **ή** τα συγκεκριμένα παιδιά δεν αντιλαμβάνονται τι εννοούμε με τον όρο «λύση» σε ένα πρόβλημα, **ή** το θεωρούν κοινωνικά «φυσιολογικό» να «λύνουμε» με τέτοιους τρόπους τα οικογενειακά μας προβλήματα. Εγείρουν δε σοβαρές ανησυχίες για το πώς θα επιχειρήσουν να χειριστούν τις ενδοοικογενειακές τους διαφωνίες όταν γίνουν οι ίδιοι με τη σειρά τους γονείς. Με ένα **2.6%** των μαθητών/τριών μας να **παραδέχονται ότι λειτούργησαν οι ίδιοι ως θύτες** μέσα στην οικογένεια, οι φόβοι του «ο θύτης υπήρξε πρώτα θύμα» ενισχύονται.

... σε ποιο βαθμό πιστεύετε ότι η βία είναι λύση σε οποδήποτε πρόβλημα αντιμετωπίζει μια οικογένεια;

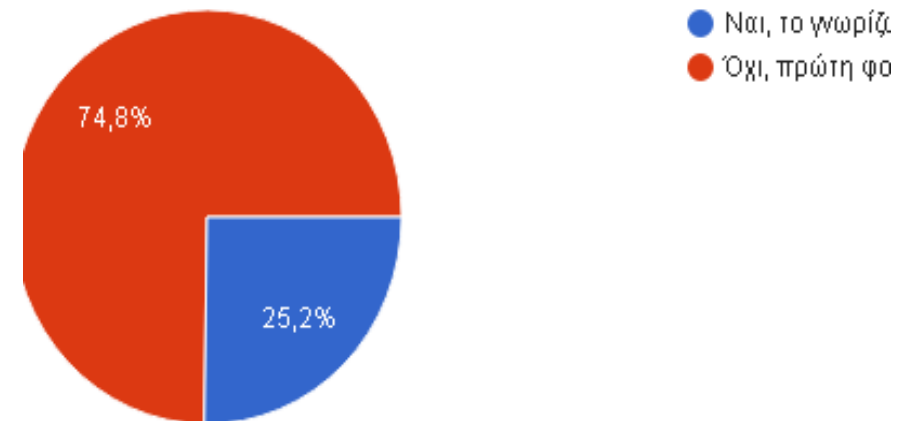

Σεξουαλική ενδοοικογενειακή βία

- Η συγκεκριμένη μορφή βίας τυγχάνει ιδιαίτερης αναφοράς, καθώς είναι στη συνείδηση των μαθητών/τριών μας **η πιο σοβαρή μορφή ενδοοικογενειακής κακοποίησης**. Τα σχόλια των παιδιών αναδεικνύουν τη **μηδενική τους ανοχή** για τη συγκεκριμένη μορφή βίας, με τη συντριπτική πλειοψηφία να θέλει τους παιδεραστές θύτες **ισόβια πίσω από τα κάγκελα**, ενώ ένα σημαντικό ποσοστό επιθυμεί να τους δει **νεκρούς**
- Κάθε 27 ώρες κακοποιείται στην Κύπρο σεξουαλικά ένα παιδί, στατιστική που μόνο το 25% των μαθητών/τριών μας γνωρίζει. Η άγνοια έρχεται σε απόλυτη συμφωνία με το γενικό μαθητικό αίσθημα για το μεγάλο **κενό** που υπάρχει **στον τομέα της πληροφόρησης** για την ενδοοικογενειακή βία

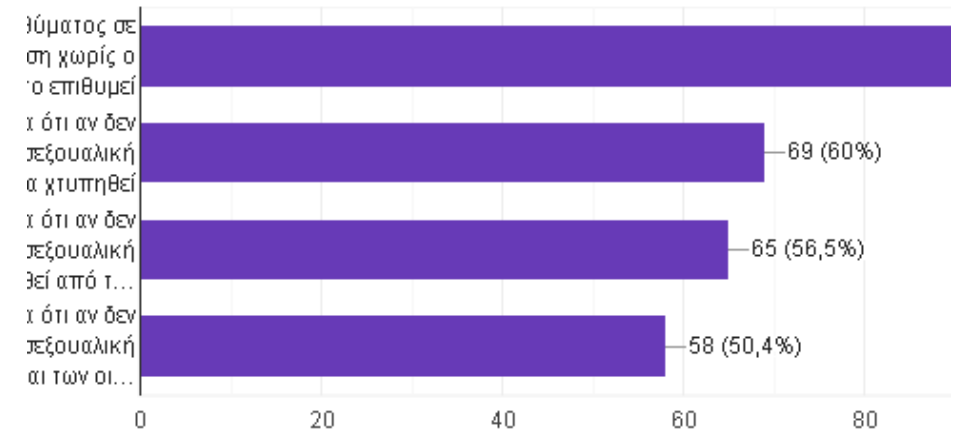
Κάθε 27 ώρες κακοποιείται σεξουαλικά ένα παιδί στη

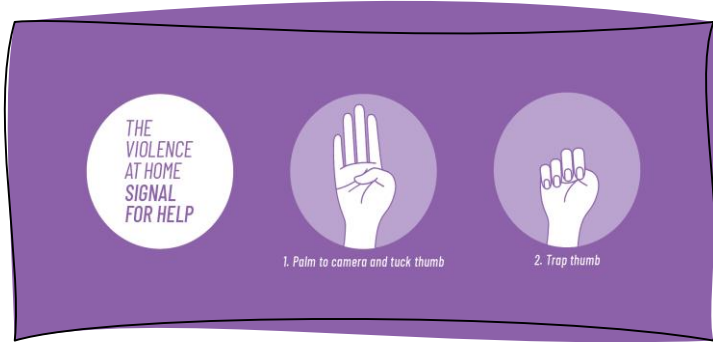
Σεξουαλική ενδοοικογενειακή βία

Στο δικό μας σχολείο, ευτυχώς, η σεξουαλική κακοποίηση εντός της οικογένειας, με θύτες τους γονείς ή τα αδέρφια, δεν φαίνεται να είναι συχνό φαινόμενο. Παρόλ' αυτά, ενώ το 84.3% των παιδιών μπορεί να διακρίνει τις άμεσες μορφές σεξουαλικής βίας, ένα 40-50% των παιδιών **δεν** μπορεί να διακρίνει τις **έμμεσες εκδηλώσεις** σεξουαλικής βίας, εγείροντας σοβαρά ερωτηματικά για την εγκυρότητα του χαμηλού ποσοστού που λάβαμε για αυτήν τη μορφή ενδοοικογενειακής βίας.

Τι σημαίνει για σας ο όρος «σεξουαλική βία» στην οικογ

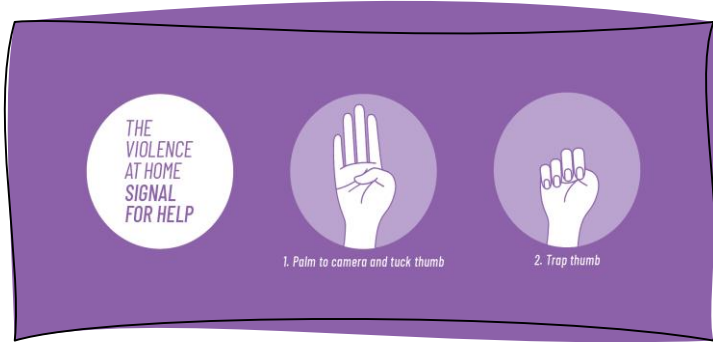

Αναζήτηση βοήθειας

- Τα αποτελέσματά μας εισηγούνται ότι τα θύματα που θα αναζητήσουν επαγγελματική βοήθεια ή θα καταφύγουν στην αστυνομία, είναι **τα μισά** σε σχέση με τα θύματα που θα εκμυστηρευτούν το πρόβλημα σε κάποιο έμπιστό τους άτομο. Τα περισσότερα θύματα δηλώνουν ανίκανα να χειριστούν ψυχολογικά την κατάσταση, κρατούν το δράμα τους **μυστικό** και εσωτερικεύουν τη θλίψη τους, με το κυρίαρχο συναίσθημα να είναι **ο φόβος** ότι, αν μιλήσουν, τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα
- Στον φόβο αυτό προστίθενται:
 - η **άγνοια** για την ύπαρξη υποστηρικτικού, κυβερνητικού ή ιδιωτικού, μηχανισμού
 - η **έλλειψη εμπιστοσύνης** ως προς την **επιστημονική γνώση** και κατάρτιση των εμπλεκόμενων φορέων ώστε να μπορέσουν να βοηθήσουν στη λύση του ενδοοικογενειακού τους δράματος
 - η **έλλειψη εμπιστοσύνης** σε φορείς όπως αστυνομία/ νοσοκομεία/ δικαιοσύνη σε θέματα **πρόληψης και αντιμετώπισης** της ενδοοικογενειακής βίας
 - η αίσθηση ότι το **νομικό μας σύστημα δεν θα ανταποκριθεί** με ποινές που αρμόζουν στη σοβαρότητα του προβλήματος

Αναζήτηση βοήθειας

- Το 87% πιστεύει ότι η **αυστηροποίηση των ποινών** θα μειώσει **από λίγο μέχρι απόλυτα** τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας. Το ποσοστό είναι τόσο ψηλό, που προβληματίζει για το σε ποιον βαθμό η νομοθεσία μας έχει αφουγκραστεί το δράμα των θυμάτων, ή έχει έστω πετύχει να τους μεταδώσει το αίσθημα ασφάλειας ότι αν μιλήσουν θα δικαιωθούν
- Συγκλονιστική είναι και η **αγανάκτηση** που αισθάνονται τα παιδιά απέναντι στους θύτες. Ακόμη και αν τα περισσότερα παιδιά στο σχολείο μας δεν βιώνουν ενδοοικογενειακή βία, **μόνο 8 στα 115 παιδιά είναι πρόθυμα να δώσουν στον θύτη μια δεύτερη ευκαιρία**, συμβουλεύοντάς τον να δει κάποιον ειδικό ή ζητώντας να επιβληθεί απόσταση από το θύμα. Όλα τα υπόλοιπα επιθυμούν την παραδειγματική του τιμωρία, ή απαντούν με υβριστικά σχόλια, τονίζοντας και πάλι το συναίσθημα ότι οι τιμωρίες που επιβάλλονται από το κράτος δεν είναι ανάλογες του αδικήματος

Ενδοοικογενειακή βία και καραντίνα

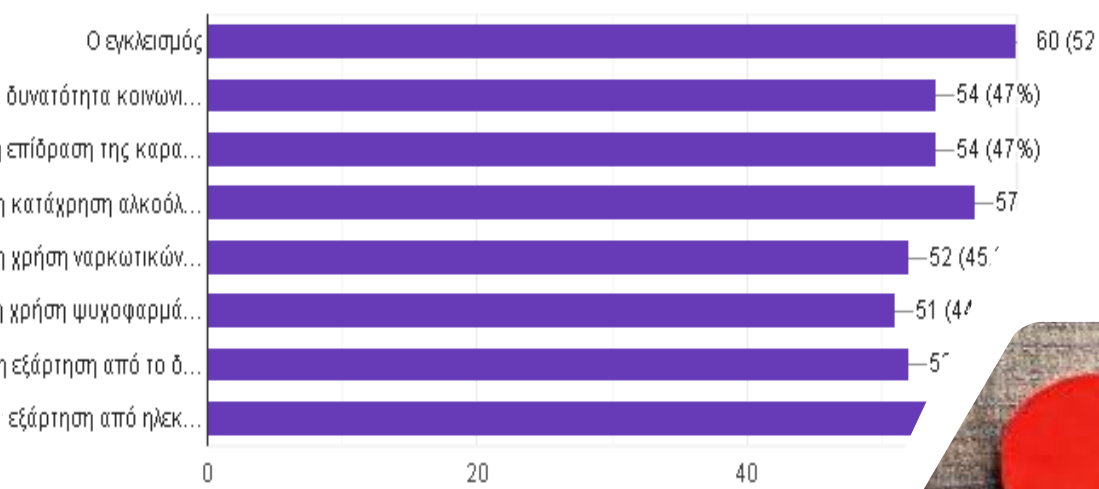
- 28.7 % των παιδιών μας δηλώνουν να έχουν επηρεάσει **αρνητικά** οι καραντίνες τη συμπεριφορά των μελών της οικογένειας
- 33% αισθάνονται ότι κατά τη διάρκεια της δεύτερης καραντίνας **τα νεύρα της οικογένειας ήταν τεντωμένα**, με ένα 15.6% να αισθάνεται ότι ήταν πολύ **έως πάρα πολύ τεντωμένα**
- Στα περιστατικά βίας με συχνότητα **μια φορά τη βδομάδα** παρατηρήθηκε **αύξηση** από 5.2% σε 7% κατά τη διάρκεια της δεύτερης καραντίνας

Ενδοοικογενειακή βία και καραντίνα

- Τα περιστατικά βίας με συχνότητα **μια φορά το εξάμηνο** σχεδόν **τριπλασιάστηκαν**, σημειώνοντας αύξηση από 2.6% σε 7% μετά τη λήξη της δεύτερης καραντίνας και προβληματίζουν για **στάσεις** που πιθανόν να καλλιεργήθηκαν
- 26.1% παραδέχονται ότι η καραντίνα επηρέασε **αρνητικά τα οικονομικά τους**, με 9.6% να δηλώνει ότι τα επηρέασε πολύ ή πάρα πολύ αρνητικά. Τα στενότερα εισοδήματα ίσως ευθύνονται εν μέρει για την αυξημένη ένταση που παρατηρήθηκε σε κάποιες οικογένειες και που εκτονώθηκε σε σωματική ή/και λεκτική βία

- Ο εγκλεισμός, καθώς και η κοινωνική αποστασιοποίηση και τα οικονομικά προβλήματα που συνδέθηκαν μαζί του, φαίνεται να να έπαιξαν, κατά την άποψη των μαθητών/τριών μας, καταλυτικό ρόλο **στην αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας** στα νοικοκυριά, όπου οι σχέσεις μεταξύ των μελών δεν ήταν οι καλύτερες τον τελευταίο χρόνο
- Αξιοσημείωτο και συνάμα τρομακτικό είναι ότι η κατάχρηση αλκοόλ, ναρκωτικών και ψυχοφαρμάκων παρουσίασε, σύμφωνα με τις απαντήσεις των μαθητών/τριών μας, αύξηση τον τελευταίο χρόνο, ποσοστά που συμφωνούν με τις παγκόσμιες στατιστικές και φαίνεται κι αυτά να συνδέονται με τον εγκλεισμό, την κοινωνική αποστασιοποίηση και τα οικονομικά προβλήματα στα οποία οδήγησε η πανδημία

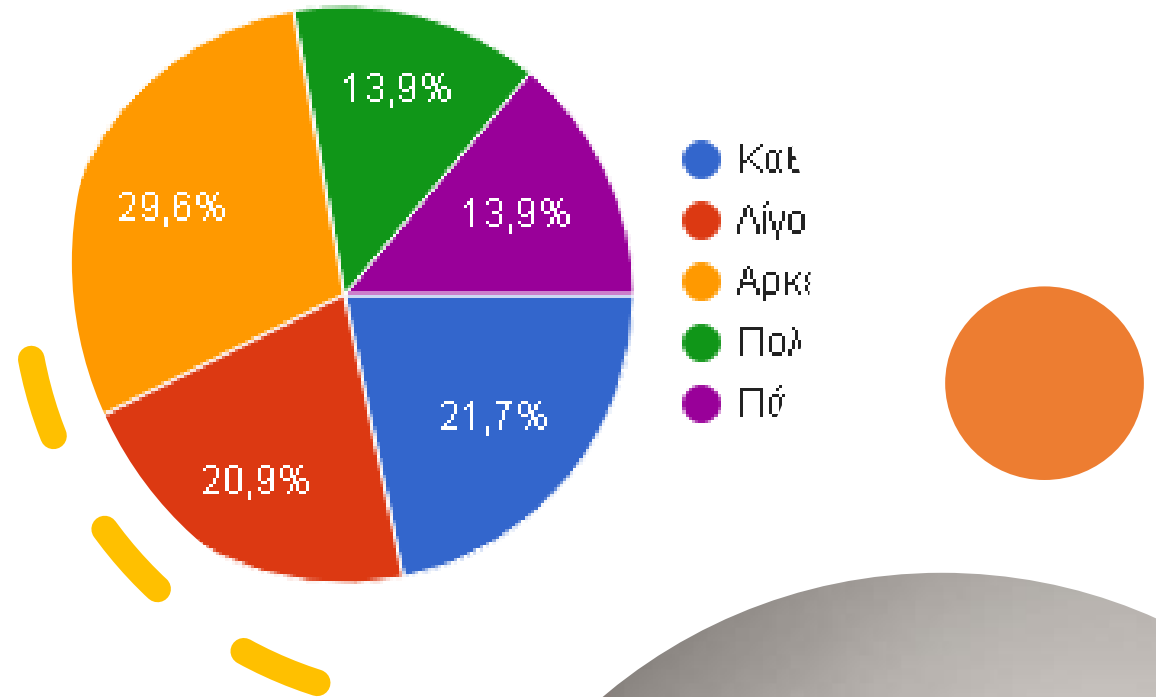

Αξιοσημείωτο και ταυτόχρονα ανατριχιαστικό είναι και το ότι η κατάχρηση εξαρτησιογόνων ουσιών φαίνεται να παρουσιάζει στη συνείδηση των μαθητών/τριών μας **την ίδια αύξηση και να έχει την ίδια βαρύτητα με την εξάρτηση στο διαδίκτυο και σε συσκευές με οθόνη**, στατιστική που επιβεβαιώνεται, δυστυχώς, και πάλι από τα παγκόσμια μαθηματικά.

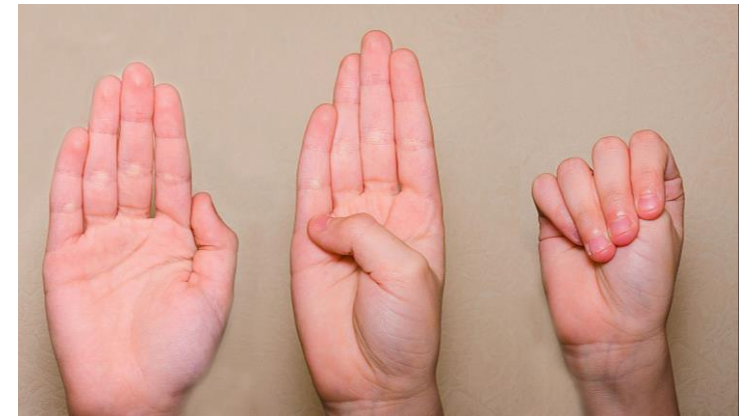
Χαρακτηριστική της εξάρτησης που κτίστηκε κατά τη διάρκεια της καραντίνας, αλλά και του πόσο στοίχισε στα παιδιά η απουσία κοινωνικοποίησης, είναι και η απάντηση που λάβαμε από έναν από τους 8 μαθητές/τριες που **δεν** επιθυμούν τη φυλάκιση ή τον θάνατο του θύτη. Το συγκεκριμένο παιδί προτείνει ως αντίποιο το «**να αποσυνδέσουμε τις ηλεκτρονικές συσκευές του θύτη από το διαδίκτυο και να τον κλείσουμε για 32-48 ώρες καραντίνα στο δωμάτιο του**». Φαινομενικά τουλάχιστον, οι δυο ποινές φαντάζουν στα μάτια του/της τόσο τρομακτικές, που τις θεωρεί αρκετά δυνατές για να συνετίσουν τον οποιονδήποτε θύτη.

- Ο αρνητικός αντίκτυπος των καραντίνων στην ενδοοικογενειακή βία φαίνεται να συνεχίζονται και μετά τη λήξη της, με:
 - 17.4% των παιδιών να **εσωτερικεύουν τη βία που έζησαν** κατά τη διάρκεια της καραντίνας και να κλείνονται στον εαυτό τους
 - 13% των παιδιών να παραδέχονται ότι εκτόνωσαν τη βία που έζησαν **με το να γίνουν οι ίδιοι πιο βίαιοι** προς συμμαθητές/τριές τους
- 57.4% των παιδιών πιστεύει ότι μια επόμενη καραντίνα θα επηρεάσει **αρνητικά** την ενδοοικογενειακή βία, με 43.5% να πιστεύει ότι θα την επηρεάσει **πολύ έως πάρα πολύ αρνητικά**. Ακόμη, όμως, και αν δεν βίωσαν ενδοοικογενειακή βία, 73% των παιδιών δεν επιθυμούν να ξαναζήσουν μια επόμενη καραντίνα, εκφράζοντας έντονα την ανάγκη για κοινωνικοποίηση, αλλαγή εικόνων και περιβάλλοντος, δια ζώσης μάθηση και ελεύθερη διακίνηση

Συμπεράσματα

Τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου μας φαίνεται, δυστυχώς, **να επιβεβαιώνουν** τις στατιστικές του ΣΠΑΒΟ για αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας στην Κύπρο κατά τη διάρκεια της δεύτερης καραντίνας, καθώς θύτης και θύμα βρέθηκαν έγκλειστοι κάτω από την ίδια στέγη και εξηγούν την ανάγκη που προέκυψε για επινόηση μυστικών SOS σημάτων ή δημιουργία καινούργιων γραμμών sms μηνυμάτων. Παράλληλα, φαίνεται να καλλιεργήθηκαν δυστυχώς αρνητικές στάσεις, που συνεχίστηκαν και μετά τη λήξη της καραντίνας και συνεχίζουν να ταλαιπωρούν αρκετά νοικοκυριά.

Προβληματισμοί

Εύλογα εγείρονται τα ερωτήματα...

- Πώς προχωρούμε τώρα;
- Στη δύση της πανδημίας, πώς μαζεύουμε τα σπασμένα κομμάτια;
- Πώς ενισχύουμε την εμπιστοσύνη των θυμάτων στο σύστημα;
- Πώς αυξάνουμε τον φόβο των θυτών για ποινές αν εξασκήσουν βία;
- Πώς πείθουμε τα θύματα για το «ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ, ΜΙΛΑ!» ;;;

Ευχές για μια «καλή ζωή»,
με **μηδενική**
ενδοοικογενειακή βία,
από την ομάδα
«Ευ ζην»
του σχολείου μας!!!

**Ευχαριστούμε πολύ για
την προσοχή σας!!!!**

Η ομάδα μας!	Τμήμα
Γιώρκας Ανδρέας	B1
Χατζηαδάμου Έκτωρας	
Χατζηπέτρου Χρίστια	
Ανδρέου Ραφαηλία	B2
Αργυρού Ευαγόρας	
Γεωργίδη Ελεονώρα	
Ευαγόρου Άντρεα	
Θεμιστοκλέους Χαράλαμπος	
Κουλέρμου Ανδρέας	
Κυριακίδη Αλεξία	
Κωνσταντίνου Σωτηρούλα	
Παντελή Κωνσταντίνος	
Ρουβήμ Μιχαήλ	
Τριμπόνιας Στυλιανός	
Χρυσοστόμου Μαρίνα	